

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์
กรมโรงงานอุตสาหกรรม
๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย
กรมวิชาการเกษตร
กรมประมง
กรมปศุสัตว์
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรมธุรกิจพลังงาน
๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)
 ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด
 ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอนี้จากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการร้องเรียนหรือมีข้อเสนอแนะ)
 ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับ)
 อื่น ๆ คือ
๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ ๑ มกราคม ๒๕๖๗
โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖
๖. รายชื่อกฎที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้
- ไม่มี -
๗. รายชื่อกฎที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับตามแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ)
- ไม่มี -

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด

พระราชบัญญัติว่าด้วยอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายหลักและเป็นกฎหมายกลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อกำกับ ดูแลกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอันตรายในประเทศให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุม กำกับ ดูแลการผลิต การนำเข้า การมีไว้ในครอบครอง การส่งออก ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคครัวเรือน เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของคน สัตว์ พืช และสิ่งแวดล้อม และกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการติดฉลาก การจัดเก็บ การโฆษณา และการกำจัดทำลาย เพื่อความปลอดภัยให้ สอดคล้องกับมาตรฐานสากล อีกทั้งพระราชบัญญัตินี้ยังควบคุมการนำอันตรายผ่านราชอาณาจักรซึ่งไม่มีการใช้ประโยชน์จากอันตรายภายในประเทศ รวมทั้งควบคุม กำกับ ดูแลอันตรายให้สอดคล้องกับพันธกรณีหรือข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกทั้งในเรื่องมาตรการในการควบคุมการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับอันตรายที่กำหนดในอนุสัญญา

ปัจจุบันมีหน่วยงานที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๖ หน่วยงาน ใน ๔ กระทรวง ได้แก่ กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมธุรกิจพลังงาน และกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยแต่ละหน่วยงานจะมีการควบคุมอันตรายและบังคับใช้กฎหมายตามกรอบภารกิจของตนเอง มีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับควบคุมดูแลอันตราย โดยการกำหนดให้มีคณะกรรมการว่าด้วยอันตราย ซึ่งมีอำนาจหน้าที่หลักในการกำหนดนโยบายและแผนการบริหารจัดการว่าด้วยอันตราย ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และรัฐมนตรีของหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการออกกฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ตลอดจนประกาศของหน่วยงาน เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยพิจารณากลับกรอง เรื่องต่าง ๆ ก่อน เช่น คณะอนุกรรมการพิจารณาข้อมูลและกลับกรองความเป็นอันตรายของวัตถุอันตรายชนิดต่าง ๆ คณะอนุกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายลำดับรองออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่มีกรแก้ไขเพิ่มเติม คณะอนุกรรมการควบคุมการโฆษณาวัตถุอันตราย และคณะอนุกรรมการเปรียบเทียบปรับ เป็นต้น นอกจากนี้ มีการแก้ไขบทกำหนดโทษให้เข้มงวดขึ้นสำหรับการฝ่าฝืนกฎหมาย

๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คือ

พระราชบัญญัติว่าด้วยอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดมาตรการสำคัญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการควบคุม กำกับ ดูแลกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอันตรายของประเทศให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยสรุปได้ ดังนี้

๑) กำหนดกระบวนการควบคุมที่สำคัญ เช่น ขั้นตอนการพิจารณากำหนดรายการสารที่จะควบคุมเป็นวัตถุอันตราย และหน่วยงานรับผิดชอบ ซึ่งตามมาตรา ๔ นิยามคำว่าวัตถุอันตราย และการประกาศรายการสารหรือวัตถุใดเป็นวัตถุอันตราย ชนิดของวัตถุอันตราย กำหนดเวลาการใช้บังคับ และหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตราย เป็นประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยเรื่องบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ตามมาตรา ๑๘ ซึ่งแบ่งชนิดวัตถุอันตรายออกเป็น ๔ ชนิด ตามความจำเป็นในการควบคุม ปัจจุบันมีทั้งหมด ๖ บัญชี ตามความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน ได้แก่ บัญชี ๑ ที่กรมวิชาการเกษตร รับผิดชอบ บัญชี ๒ ที่กรมประมงรับผิดชอบ บัญชี ๓ ที่กรมปศุสัตว์รับผิดชอบ บัญชี ๔ ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารับผิดชอบ บัญชี ๕ ที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมรับผิดชอบ บัญชี ๖ ที่กรมธุรกิจพลังงานรับผิดชอบ และกำหนดชนิดของวัตถุอันตราย โดยได้กำหนดความเข้มงวดในการควบคุมตามชนิดของวัตถุอันตราย ได้แก่

ชนิดที่ ๑ ...

ชนิดที่ ๑ ได้แก่ วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

ชนิดที่ ๒ ได้แก่ วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครองต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

ชนิดที่ ๓ ได้แก่ วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครองต้องได้รับใบอนุญาตและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

ชนิดที่ ๔ ได้แก่ วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครอง

๒) มาตรการควบคุมอื่น ๆ เช่น การกำหนดให้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการผลิต การนำเข้า การส่งออก และการมีไว้ในครอบครอง (การแจ้ง วอ./อก.๖ และ วอ./อก.๗) การกำกับดูแลการจัดเก็บ การกำหนดให้มีบุคลากรเฉพาะในการจัดเก็บ การกำหนดให้สถานประกอบการรายงานความปลอดภัยในการเก็บรักษาวัตถุอันตราย การขนส่ง การขึ้นทะเบียนภาชนะบรรจุ การประกันความเสียหายจากการขนส่ง วัตถุอันตราย การติดฉลาก การโฆษณา เป็นต้น โดยกฎหมายกำหนดให้รัฐมนตรีของหน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจในการออกประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการต่าง ๆ เพื่อเป็นการควบคุม ป้องกัน บรรเทาหรือระงับอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายได้

๓) การกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบแก่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้ขายส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับ เข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายแจกทุกช่วงต่อจากผู้ผลิต และในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ได้มีการกำหนดบทกำหนดโทษและบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบที่เหมาะสม

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นการกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ อย่างไร

(๑) กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้มีไว้ในครอบครอง สำหรับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตราย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา สำหรับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ต้องขึ้นทะเบียนก่อน และต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา สำหรับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องขึ้นทะเบียนก่อน และต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน โดยต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง แต่หน่วยงานสามารถกำหนดรายละเอียดที่จะให้ผู้ประกอบการปฏิบัติเพิ่มเติมได้ และสำหรับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครอง เว้นแต่การผลิต นำเข้า หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายเพื่อใช้เป็นสารมาตรฐานในการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบ (มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐(๑) (๑/๑) (๒) (๓) มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๓)

(๒) กำหนดให้ผู้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ หรือชนิดที่ ๒ ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และผู้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการในการนำผ่านที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตรายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๒๐/๒)

(๓) กรณีมีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ใช้กฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่ถ้ามีเหตุอันควรอาจกำหนดให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติม หรือแทนที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นได้ (มาตรา ๑๕)

(๔) กำหนดให้ ...

(๔) กำหนดให้สถานประกอบการวัตถุอันตราย ต้องมีผู้เชี่ยวชาญหรือมีบุคลากรเฉพาะซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ซึ่งรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตรายมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๒๐/๑)

(๕) กำหนดให้กรณีที่มีความจำเป็นต้องนำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไป ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่เคยมีการนำเข้าหรือส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายครบถ้วนถูกต้องแล้ว ได้รับการผ่อนผันการนำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตรายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๒๐/๓)

(๖) ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายปลอม ผิดมาตรฐานเสื่อมคุณภาพ วัตถุอันตรายที่ต้องขึ้นทะเบียนแต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ วัตถุอันตรายที่ถูกสั่งเพิกถอนทะเบียน โดยผู้ที่มีไว้ในครอบครองต้องทำลาย แจ้าง หรือส่งมอบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์วิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๔๕-๔๙)

(๗) กำหนดให้ผู้โฆษณาวัตถุอันตรายต้องไม่ใช่ข้อความโฆษณาวัตถุอันตรายที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่น หรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม และการโฆษณาต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกาย หรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น ทั้งนี้ กรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมจากการโฆษณา หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการโฆษณาที่ต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย การจำกัดการใช้สื่อโฆษณา หรือการห้ามการโฆษณาเพิ่มเติมได้ และหากพบการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถสั่งให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา ห้ามใช้ข้อความบางอย่าง ระงับการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้น หรือให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดได้ (มาตรา ๕๑-๕๑/๓)

(๘) กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไข ปรับปรุง หรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือหากเป็นกรณีมีเหตุอันสมควร ให้ส่งวัตถุอันตรายออกไปเพื่อคืนให้แก่ผู้ผลิตหรือผู้จัดส่ง หรือการอื่นตามความเหมาะสมก็ได้ ทั้งนี้ การสั่งการของพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตราย (มาตรา ๕๒)

(๙) กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่มีสภาพการประกอบกิจการที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหาย หรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในสถานประกอบการหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับสถานประกอบการ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขการกระทำดังกล่าว โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด (มาตรา ๕๒/๑)

(๑๐) กำหนดให้ผู้นำเข้าหรือนำผ่านที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามคำสั่งการของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ในกรณีที่การเก็บรักษาหรือจำหน่ายวัตถุอันตรายดังกล่าวอาจมีอันตรายต่อบุคคล สัตว์ พืช และสิ่งแวดล้อม และไม่สมควรมีการทำลายหรือจัดการในราชอาณาจักร ซึ่งต้องเก็บตัวอย่างวัตถุอันตรายเท่าที่จำเป็นเพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี และสั่งให้ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านส่งวัตถุอันตรายที่เหลือออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร่งด่วน ซึ่งการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด (มาตรา ๕๒/๒)

(๑๑) กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบแก่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้ขายส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายจ่ายแจกทุกช่วงต่อจากผู้ผลิต (มาตรา ๕๗-๖๔)

(๑๒) กำหนดให้มีการทำประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย ชีวิต หรือทรัพย์สินซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการวัตถุอันตราย ซึ่งรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตรายมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อเกิดเหตุที่วัตถุอันตรายดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม ผู้รับประกันภัยจะต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นเพื่อชดเชยแก่ผู้ได้รับความเสียหายจากวัตถุอันตรายและผู้เข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น (มาตรา ๖๔)

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ เนื่องจากเป็นกฎหมายกลางที่ใช้ในการควบคุมและกำกับดูแลกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุอันตราย ไม่ว่าจะเป็นการผลิต การนำเข้า การส่งออก การมีไว้ในครอบครอง และการนำผ่าน โดยปัจจุบันมีหน่วยงานของรัฐ จำนวน ๖ หน่วยงาน ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบวัตถุอันตรายที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมโรงงานอุตสาหกรรม และกรมธุรกิจพลังงาน อันจะเป็นการควบคุม ป้องกัน บรรเทาและระงับอันตรายที่อาจเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้ คือ

กฎหมายฉบับนี้เป็นการปกป้องสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อม จากผลกระทบที่อาจเกิดจากการประกอบธุรกิจวัตถุอันตราย ไม่ว่าจะเป็นการผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน หรือมีไว้ในครอบครอง

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร (ให้พิจารณาตอบเฉพาะประเด็นสำคัญที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยไม่ต้องตอบทุกประเด็นก็ได้)

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ อาจมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชนในบางกรณี เช่น ผู้ประกอบการ อาจมีค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามกฎหมาย การขออนุญาต การติดฉลาก การจัดเก็บ อาจทำให้ต้นทุนของราคาสินค้าหรือบริการสูงขึ้น และประชาชนอาจได้รับผลกระทบจากราคาสินค้าหรือบริการสูงขึ้น รวมทั้ง การจำกัดการใช้วัตถุอันตรายบางรายการ อาจส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องปรับตัวหรือหาแนวทางใหม่ในการประกอบกิจการ

- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม

พระราชบัญญัตินี้สามารถลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมโดยการคุ้มครองสิทธิและสุขภาพของประชาชน และสิ่งแวดล้อม สร้างมาตรฐานที่เท่าเทียมในการดำเนินธุรกิจ และลดผลกระทบต่อชุมชนที่ได้รับผลกระทบ ช่วยให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาประเทศและการรักษาคุณภาพชีวิตของประชาชน

- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

การมีพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และอนุบัญญัติ จะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ผลิตสินค้าในประเทศไทย ทำให้ผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขันในเวทีการค้าระหว่างประเทศได้ดียิ่งขึ้นด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตหรือส่งออกวัตถุอันตรายให้มีคุณภาพ ยกระดับมาตรฐานให้สอดคล้องกับหลักสากลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านธุรกิจของประเทศในองค์รวม

- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ

การดำเนินการตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีการกำกับดูแลสารเคมีและของเสียเคมีวัตถุที่อยู่ภายใต้พันธกรณีอนุสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศหลายฉบับ โดยมีขอบเขตและวัตถุประสงค์ให้เกิดการจัดการสารเคมีและของเสียเคมีวัตถุอย่างปลอดภัย เพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม เช่น ๑) อนุสัญญา Rotterdam ว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการการค้าระหว่างประเทศ ๒) อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ๓) อนุสัญญามิามาตะว่าด้วยปรอท และ ๔) อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียและการกำจัด เป็นต้น

- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ หรือผลกระทบอื่นที่สำคัญ

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ช่วยคุ้มครองประชาชน สังคม และสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย ลดความเสี่ยงในการเกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนและต่อสิ่งแวดล้อม ช่วยปกป้องสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรภายในประเทศจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำลายหรือการจัดการวัตถุอันตราย และลดความเสี่ยงอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม ช่วยส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากร จึงเป็นผลดีต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาวะอนามัยของประชาชน

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

สำหรับภาพรวมของสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในปี ๒๕๖๖ สรุปได้ดังนี้

๑. ข้อหาผลิตหรือนำเข้าโดยไม่แจ้งข้อเท็จจริง จำนวน ๘ คดี
 ๒. ข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตรายที่ต้องขึ้นทะเบียน แต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียน จำนวน ๔๘ คดี
 ๓. ข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตรายซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ที่ต้องแจ้งดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน จำนวน ๑๐ คดี
 ๔. ข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตรายซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ปลอม จำนวน ๑ คดี
 ๕. ข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตรายซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ โดยไม่ได้รับอนุญาต จำนวน ๑๒ คดี
 ๖. ข้อหาเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญ หรือฉลากที่มีข้อความเท็จ จำนวน ๖ คดี
 ๗. ข้อหาขายวัตถุอันตรายที่แสดงฉลากไม่ถูกต้องตามมาตรา ๘๓ วรรคหนึ่ง จำนวน ๑๓ คดี
 ๘. ข้อหาขายวัตถุอันตรายที่แสดงฉลากไม่ถูกต้องตามมาตรา ๘๓ วรรคสาม จำนวน ๒๑ คดี
 ๙. ข้อหาโฆษณาวัตถุอันตรายโดยใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อส่วนรวม จำนวน ๔๔ คดี
 ๑๐. ข้อหานำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ โดยไม่ได้รับอนุญาต จำนวน ๔ คดี
- จำนวนทั้งสิ้น ๑๖๗ คดี
- ทั้งนี้ กรมปศุสัตว์ และกรมธุรกิจพลังงาน ไม่มีการดำเนินคดีการกระทำผิด

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

ตั้งแต่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พบปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย ดังนี้

๑) ปัญหาความไม่ชัดเจนของกฎหมายในเรื่องต่าง ๆ เช่น ขอบเขตความรับผิดชอบของหน่วยงาน ไม่ว่าจะป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบอัตรา และหน่วยงานที่รับผิดชอบกฎหมายอื่น ซึ่งมีการควบคุมสารเคมีเช่นเดียวกัน การตีความเงื่อนไขที่สามารถผ่อนผันการนำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไป และการตีความการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยอัตรา สำหรับการใช้สอยส่วนบุคคลหรือใช้เพื่อการอุตสาหกรรม เป็นต้น

๒) ปัญหาการตีความนิยาม “การนำผ่าน” ซึ่งรวมถึงการถ่ายลำ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่อยู่ในกระบวนการควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร จึงอาจเป็นการดำเนินการที่ซ้ำซ้อนและก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศ

๓) ปัญหาการควบคุมการโฆษณาอัตรา โดยเฉพาะการโฆษณาผ่านทางออนไลน์และสื่อโซเชียลต่าง ๆ ซึ่งเป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมและแพร่หลายในปัจจุบัน ที่อาจยังกำกับดูแลไม่ทั่วถึง ทำให้เข้าถึงอัตราได้ง่าย โดยอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ใช้อัตราในวงกว้างได้

๔) ปัญหาในการดำเนินการเมื่อพบการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เนื่องจากต้องเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน หรืออันเป็นการกระทำกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท เช่น กรมศุลกากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งอาจเกิดความซ้ำซ้อนในกระบวนการปฏิบัติงาน จนอาจก่อให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินคดี

๕) ปัญหาการควบคุมกำกับดูแลขณะบรรจ्वัตราที่ใช้เพื่อการอุตสาหกรรม ซึ่งปัจจุบันมีเพียงการกำหนดให้ขึ้นทะเบียนเฉพาะแท็งก์ยัดติดถาวรที่ใช้ในการขนส่งอัตราเท่านั้น

๖) กระบวนการออกกฎหมาย ที่กำหนดให้ต้องขอความเห็นจากคณะกรรมการอัตรา ทำให้ อาจไม่สามารถออกกฎหมายใช้บังคับได้ทันต่อสถานการณ์

๗) ปัญหาอื่น ๆ เช่น การกำหนดหลักเกณฑ์และช่องทางด่วน (Fast track) สำหรับการดำเนินการกรณีเร่งด่วน โดยอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูงกว่าปกติ การยกเว้นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติอัตรา พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นแล้ว ทำให้ไม่สามารถกำกับดูแลในส่วนดังกล่าวได้ และปัญหาการใช้อัตราไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ทำให้เกิดการนำไปใช้ที่ไม่ปลอดภัยต่อบุคคล ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติว่าด้วยอัตรา พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีความสัมพันธ์และใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม กำกับดูแลสารเคมีและอัตรา เช่น พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีมาตรการความสัมพันธ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลควบคุมการประกอบกิจการโรงงานที่อาจเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการใช้ การจัดเก็บ หรือการกำจัดสารเคมี พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มุ่งเน้นการคุ้มครองสิทธิแรงงานที่ต้องสัมผัสกับสารเคมีในสถานที่ทำงาน และพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อควบคุม กำกับดูแลสารเคมี ซึ่งถูกกำหนดให้เป็นยุทธภัณฑ์ ในการอนุญาตสั่งเข้ามา นำเข้ามา ผลิต หรือมีซึ่งยุทธภัณฑ์

๑๗. มีการฟ้องคดี ...

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้ที่เรื่องและในประเด็นใด

- มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง

มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ในประเด็นเกี่ยวกับการระบุชื่อวัตถุอันตรายเป็นภาษาอังกฤษโดยไม่มี คำอ่านและคำแปลเป็นภาษาไทยกำกับไว้ ในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยเรื่องบัญชีรายชื่อ วัตถุอันตราย การควบคุมวัตถุอันตรายทางการเกษตรเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ สำหรับกรมวิชาการเกษตร และกรมโรงงานอุตสาหกรรม และการควบคุมวัตถุอันตรายทางอุตสาหกรรมเป็นวัตถุอันตรายตามบัญชี ๕.๖ กลุ่มสารควบคุมตามคุณสมบัติ ในความรับผิดชอบของกรมโรงงานอุตสาหกรรม สำหรับกรมประมง กรมปศุสัตว์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และกรมธุรกิจพลังงาน ไม่มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

- การร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน

มีการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ในประเด็นเกี่ยวกับนิยามการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย และการควบคุมวัตถุอันตรายตามบัญชี ๕.๖ กลุ่มสารควบคุมตามคุณสมบัติ ในความรับผิดชอบของกรมโรงงาน อุตสาหกรรม สำหรับกรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และ กรมธุรกิจพลังงาน ไม่มีการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร

ประเทศไทยมีการนำเข้าสารเคมีเพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เป็นหลัก ดังนั้น จึงจำเป็นต้องทราบความเป็นอันตรายของสารเคมีที่เข้ามาในประเทศเพื่อการบริหารจัดการสารเคมีและ วัตถุอันตรายอย่างเหมาะสม อันจะเป็นการป้องกันและระงับอันตรายที่อาจเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือ สิ่งแวดล้อม ดังนั้น ยังคงต้องใช้ระบบการอนุญาตและดุลพินิจของเจ้าหน้าที่เท่าที่จำเป็น อีกทั้งบางภารกิจยังคง จำเป็นต้องพิจารณาโดยระบบคณะกรรมการเพื่อให้เกิดความรอบคอบ ครอบคลุมทุกมิติ ประกอบการพิจารณา และยกระดับการบริหารจัดการวัตถุอันตรายในภาพรวมของประเทศให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและ สภาพการณ์ อย่างไรก็ตาม อาจเป็นอุปสรรคในบางกรณีที่ต้องออกกฎหมายโดยเร่งด่วน ในปัจจุบัน สำหรับบทกำหนดโทษทางอาญา เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน โดยคำนึงถึงกระบวนการตรากฎหมาย ให้การกระทำใดเป็นความผิดและต้องมีบทกำหนดโทษเช่นไร จึงเหมาะสมได้สัดส่วนกับความผิดนั้น เพื่อสร้าง สมดุลระหว่างการใช้อำนาจรัฐกับสิทธิและเสรีภาพของประชาชนให้เหมาะสม อีกทั้ง อัตราค่าปรับและ บทกำหนดโทษมีการกำหนดตามระดับความรุนแรง เจตนาที่กระทำความผิด ร่วมกับความเสียหายที่จะ ก่อให้เกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม จึงยังมีความจำเป็นเพื่อลงโทษกับบุคคลที่กระทำความผิด

ส่วนที่ ๔

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมายแล้ว

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมี โดยระบุทุกวิธี)

- รับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗ รวมทั้งสิ้น ๖๑ วัน

- รับฟังความคิดเห็น ...

- รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม

และเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้อย่างไร

(๑) จากการรับฟังความคิดเห็น มีผู้เยี่ยมชม จำนวน ๓๘๗ ราย ร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น ๒๓ ราย

(๒) สรุปประเด็นและผลการรับฟังความคิดเห็น ได้ดังนี้

ข้อ ๑ ท่านเห็นว่า การกำหนดบทนิยามที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ตามมาตรา ๔ มีรายละเอียดชัดเจน และเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นเกี่ยวกับนิยามของคำว่า “วัตถุอันตราย” ทั้งที่เห็นว่าชัดเจนและควรปรับปรุงให้สอดคล้องกับหลักสากล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๑

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๕	๒	๑๓	๑	๐	๐	๒๑
ไม่เหมาะสม	๑	๑	๐	๐	๐	๐	๒
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๐

ข้อ ๒ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่รับผิดชอบ จำนวน ๙ กระทรวง ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ รวมถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมควบคุม ส่งเสริมและติดตามดูแล การดำเนินงานของเลขานุการ (อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม) และผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ วัตถุอันตราย (ผู้แทนจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบ) ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ มีความเหมาะสมเพียงพอ หรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยอาจทำให้เกิดการ ควบคุมที่ซ้ำซ้อนและล่าช้า โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๒

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจ พลังงาน	รวม
เหมาะสม	๕	๓	๑๒	๑	๐	๐	๒๑
ไม่เหมาะสม	๑	๐	๑	๐	๐	๐	๒
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๓ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออก กฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียม และยกเว้นค่าธรรมเนียมสำหรับกิจการอื่น กับออกประกาศเพื่อปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้ โดยให้คำนึงถึงอนุสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศอื่นประกอบด้วย ในมาตรา ๕ และ มาตรา ๑๕/๑ มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าเหมาะสม และไม่มีความเห็นเพิ่มเติม โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๓

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๓	๑๓	๑	๐	๐	๒๓
ไม่เหมาะสม	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๔ ท่านเห็นว่า องค์กรประกอบ อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นวาระ และ การแต่งตั้งของคณะกรรมการวัตถุอันตราย ตามมาตรา ๖-๑๔ รวมทั้งบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของคณะกรรมการดังกล่าว มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าเหมาะสม โดยควรให้มีตัวแทนภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๔

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๓	๑๓	๑	๐	๐	๒๓
ไม่เหมาะสม	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๕ ท่านเห็นว่า ตามมาตรา ๑๕ การกำหนดให้ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่ถ้ามีเหตุอันควรคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น อาจมีมติให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่ได้ มีความชัดเจน และสามารถนำไปปฏิบัติได้เหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นเพิ่มเติมในประเด็นความชัดเจนในการตีความว่าเหตุแห่งการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายตามมาตรา ๑๕ จนอาจทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจเกินควร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๕

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๔	๒	๑๓	๑	๐	๐	๒๐
ไม่เหมาะสม	๒	๑	๐	๐	๐	๐	๓
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๖ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้มีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตรายขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อประสานงานระหว่างส่วนราชการและภาคเอกชน เกี่ยวกับการให้บริการข้อมูลวัตถุอันตราย ตั้งแต่การนำเข้า หรือการผลิตในประเทศ การเคลื่อนย้าย การใช้สอย การทำลาย และการอื่นใดอันเกี่ยวเนื่องตามมาตรา ๑๗ มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการเห็นด้วยในการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อประสานงานระหว่างส่วนราชการและภาคเอกชน โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่าควรปรับปรุงด้านศักยภาพของบุคคล และการบริหารจัดการฐานข้อมูลเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการสารเคมีและวัตถุอันตราย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๖

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๓	๑๓	๑	๐	๐	๒๓
ไม่เหมาะสม	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๗ ท่านเห็นว่า การแบ่งวัตถุดิบทรายออกเป็น ๔ ชนิด ตามความจำเป็นในการควบคุม และการกำหนดหน่วยงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ตามมาตรา ๑๘-๑๙ รวมทั้งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุดิบทราย มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการเห็นว่าเหมาะสม เนื่องจากว่าการควบคุมสารใหม่ให้สอดคล้องตามพันธกรณี ที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก แต่อย่างไรก็ตามควรรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียอย่างรอบด้าน และจัดให้มี สื่อสารในวงกว้าง และมีแผนการควบคุมที่ชัดเจน ก่อนจะการประกาศให้มีผลใช้บังคับ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๗

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๕	๓	๑๒	๑	๐	๐	๒๑
ไม่เหมาะสม	๑	๐	๑	๐	๐	๐	๒
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๘ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้มีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุดิบทราย ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓) มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม (โดยมีความเห็นเช่นเดียวกับข้อ ๑๔) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๘

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๒	๑๒	๐	๐	๐	๒๐
ไม่เหมาะสม	๐	๑	๑	๐	๐	๐	๒
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๒	๐	๐	๒

ข้อ ๙ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้สถานประกอบการวัตถุดิบทราย ต้องมีผู้เชี่ยวชาญหรือ บุคลากรเฉพาะเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุดิบทราย รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการตาม ที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด ตามมาตรา ๒๐/๑ มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยไม่มีความเห็นเพิ่มเติม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๙

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๐	๑๒	๑	๐	๐	๑๙
ไม่เหมาะสม	๐	๐	๑	๐	๐	๐	๑
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๑๐ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้ผู้ผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ หรือชนิดที่ ๒ ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และผู้ผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน ซึ่งใบแจ้งหรือใบอนุญาตมีอายุ ๔๕ วันนับแต่วันออกใบนำผ่าน โดยต้องนำผ่านวัตถุอันตรายไปออกราชอาณาจักรภายใน ๕ วัน และผู้ผ่านต้องเป็นผู้ประกอบกิจการนำเข้าหรือส่งออกวัตถุอันตรายและต้องเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียน ในประเทศไทย ตามมาตรา ๒๐/๒ มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นเห็นว่าเหมาะสม โดยไม่มีความเห็นเพิ่มเติม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๑๐

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๕	๓	๑๓	๑	๐	๐	๒๒
ไม่เหมาะสม	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ไม่ระบุ	๑	๐	๐	๑	๐	๐	๒

ข้อ ๑๑ ท่านเห็นว่า การกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการแจ้ง การขออนุญาต และการออกใบนำผ่าน ที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด ตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคห้า มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรสามารถใช้หนังสือคำประกันกรณีนำผ่านฉบับเดียวกับทุกหน่วยงานผู้รับผิดชอบวัตถุอันตราย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๑๑

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๒	๑๒	๑	๐	๐	๒๑
ไม่เหมาะสม	๐	๑	๑	๐	๐	๐	๒
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๑๒ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้มีการนำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไป ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ และ ชนิดที่ ๓ ที่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ แล้ว ตามมาตรา ๒๐/๓ รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ ที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด สามารถใช้บังคับได้จริงและเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยไม่มีความเห็นเพิ่มเติม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๑๒

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๕	๓	๑๒	๑	๐	๐	๒๑
ไม่เหมาะสม	๐	๐	๑	๐	๐	๐	๑
ไม่ระบุ	๑	๐	๐	๑	๐	๐	๒

ข้อ ๑๓ ท่านเห็นว่า กฎกระทรวงที่กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้มีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ เกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ และ มาตรา ๒๗ มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเอกสารประกอบการอนุญาตให้ชัดเจน และในการต่ออายุควรให้รับรองตนเอง ไม่ควรใช้หลักเกณฑ์เดียวกับการอนุญาต โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๑๓

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๒	๑๓	๑	๐	๐	๒๒
ไม่เหมาะสม	๐	๑	๐	๐	๐	๐	๑
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๑๔ ท่านเห็นว่า ตามทบทบัญญัติมาตรา ๓๖ กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และชนิดที่ ๓ ต้องขึ้นทะเบียนก่อนการแจ้ง หรือการขออนุญาต ตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ และการกำหนดให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนมีอายุไม่เกิน ๖ ปี มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรมีการทบทวนการกำหนดวัตถุอันตรายตามประกาศให้ครอบคลุมทั้งเรื่องความเป็นอันตรายและความเสี่ยง จากการใช้วัตถุอันตราย และเห็นว่าอายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนควรสอดคล้องกับอายุใบอนุญาต และควรมีระบบการจัดเก็บข้อมูลประกอบการพิจารณาเพื่อลดภาระการขอเอกสารที่ซ้ำซ้อนจนทำให้เกิดความล่าช้า รวมถึงให้มีการปรับปรุงคู่มือที่เกี่ยวข้องให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และเผยแพร่คู่มือดังกล่าวผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกและอย่างแพร่หลาย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๑๔

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๕	๓	๑๒	๑	๐	๐	๒๑
ไม่เหมาะสม	๑	๐	๑	๐	๐	๐	๒
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๑๕ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย เกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่ใช้ในการวิเคราะห์วิจัยวัตถุอันตรายที่มีกฎหมายอื่นควบคุมอยู่แล้ว การครอบครอง วัตถุอันตรายเพื่อการค้าปลีก การครอบครองเพื่อใช้สอยส่วนบุคคล การครอบครองและนำเข้าของหน่วยงาน ต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด ตามมาตรา ๒๐ (๕) และมาตรา ๔๔ มีความชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยมีความเห็นว่าในบางกิจกรรมมีการใช้ตัวอย่างมากกว่าหนึ่งกิโลกรัม ดังนั้นควรกำหนดปริมาณตามแผนการใช้งานจริงในกรณีที่ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายในการวิเคราะห์วิจัย ควรรวมถึงการนำผ่านด้วย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๑๕

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๔	๒	๑๓	๑	๐	๐	๒๐
ไม่เหมาะสม	๑	๑	๐	๐	๐	๐	๒
ไม่ระบุ	๑	๐	๐	๑	๐	๐	๒

ข้อ ๑๖ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตได้ และให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำสั่ง ทั้งนี้เมื่อถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้วจะขอใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดห้าปี ตามมาตรา ๓๒-๓๕ มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยไม่มีความเห็นเพิ่มเติม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๑๖

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๓	๑๒	๑	๐	๐	๒๒
ไม่เหมาะสม	๐	๐	๑	๐	๐	๐	๑
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๑๗ ท่านเห็นว่า ประกาศของหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาตสำหรับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ เฉพาะกรณีเพื่อใช้เป็นสารมาตรฐานในการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ ตามมาตรา ๔๓ มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม เนื่องจากไม่ควรอนุญาตให้นำเข้าวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ทุกกรณี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๑๗

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๕	๓	๑๓	๑	๐	๐	๒๒
ไม่เหมาะสม	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๑
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๑๘ ท่านเห็นว่า การกำหนดห้ามมิให้มีการผลิต นำเข้า ส่งออกหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตรายปลอม วัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน วัตถุอันตรายเสื่อมคุณภาพ วัตถุอันตรายที่ต้องขึ้นทะเบียน แต่มิได้ขึ้นทะเบียน และ วัตถุอันตรายที่ถูกสั่งเพิกถอนทะเบียน ตามมาตรา ๔๕-๔๙ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยไม่มีความเห็นเพิ่มเติม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๑๘

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๓	๑๒	๑	๐	๐	๒๒
ไม่เหมาะสม	๐	๐	๑	๐	๐	๐	๑
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๑๘ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลิกใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๐ (๑) หรือให้ดำเนินการแก้ไขฉลากให้ถูกต้องไว้ในมาตรา ๕๐ มีความเหมาะสมหรือไม่ ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าควรกำหนดให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลิกใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๐ (๑) หรือให้ดำเนินการแก้ไขฉลากให้ถูกต้องไว้ในมาตรา ๕๐ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๑๙

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๕	๓	๑๓	๑	๐	๐	๒๒
ไม่เหมาะสม	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๑
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๒๐ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้ใช้ข้อความที่เป็นธรรมและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคมส่วนรวม ในการโฆษณาวัตถุอันตราย โดยหากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถสั่งให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการโฆษณา หรือห้ามใช้ข้อความหรือระงับการโฆษณา หรือให้โฆษณาเพื่อแก้ไขข้อความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้นได้ ตามมาตรา ๕๑-๕๑/๔ มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีการโฆษณา ทางสื่อออนไลน์เพิ่มมากขึ้น หรือไม่

ผู้ประกอบการเห็นว่าเหมาะสมและไม่มีความเห็นเพิ่มเติม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๒๐

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๓	๑๓	๑	๐	๐	๒๓
ไม่เหมาะสม	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๒๑ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้การขอความเห็นก่อนทำการโฆษณาวัตถุอันตราย ให้เรียกค่าป่วยการในการให้ความเห็นได้ ตามมาตรา ๕๑/๕ วรรคสอง มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่าไม่ควรเรียกค่าป่วยการ เนื่องจากเห็นว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๒๑

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๓	๑๑	๑	๐	๐	๒๑
ไม่เหมาะสม	๐	๐	๒	๐	๐	๐	๒
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๒๒ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้มีการเก็บตัวอย่างวัตถุอันตรายที่นำเข้าหรือนำผ่านที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี และการสั่งให้ส่งวัตถุอันตรายออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร่งด่วน โดยให้ผู้นำเข้าหรือนำผ่านเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามมาตรา ๕๒/๒ มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยไม่มีความเห็นเพิ่มเติม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๒๒

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๓	๑๒	๑	๐	๐	๒๒
ไม่เหมาะสม	๐	๐	๑	๐	๐	๐	๑
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๒๓ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้ขายส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป ผู้ขายปลีก คนกลาง และผู้มีส่วนในการจำหน่ายแจกทุกช่วง มีหน้าที่และความรับผิดชอบ และการกำหนดสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายมีอายุความสามปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและรู้ตัว ผู้ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามมาตรา ๕๗-๖๙ มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรแยกความรับผิดชอบตามการกระทำที่เกิดจากผู้ประกอบการที่ทำกิจกรรมในแต่ละช่วง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๒๓

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๒	๑๑	๑	๐	๐	๒๐
ไม่เหมาะสม	๐	๑	๒	๐	๐	๐	๓
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๒๔ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้มีการทำประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบการวัตถุอันตราย ตามมาตรา ๖๙/๑ มีความเหมาะสมหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยไม่มีความเห็นเพิ่มเติม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๒๔

ความคิดเห็น	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๖	๓	๑๒	๑	๐	๐	๒๒
ไม่เหมาะสม	๐	๐	๑	๐	๐	๐	๑
ไม่ระบุ	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑

ข้อ ๒๕ ท่านเห็นว่า บทกำหนดโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๐-๘๙ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่

ผู้ประกอบการมีความเห็นทั้งที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรเพิ่มบทลงโทษแก่ผู้กระทำผิด และกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษของบุคคลที่กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่กระทำตามกฎหมายให้ชัดเจน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๒๕

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๕	๒	๑๒	๑	๐	๐	๒๐
ไม่เหมาะสม	๐	๑	๑	๐	๐	๐	๒
ไม่ระบุ	๑	๐	๐	๑	๐	๐	๒

ข้อ ๒๖ ท่านเห็นว่า การกำหนดให้มีคณะอนุกรรมการเพื่อเปรียบเทียบปรับในบรรดาความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง รวมถึงกำหนดให้คณะอนุกรรมการเปรียบเทียบปรับมีอำนาจให้ยึดอายัดของกลางไว้ตามความในมาตรา ๘๙ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันหรือไม่ อย่างไร

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าเหมาะสมและไม่มีความเห็นเพิ่มเติม โดยมีรายละเอียด

ดังต่อไปนี้

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๒๖

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
เหมาะสม	๕	๓	๑๓	๑	๐	๐	๒๒
ไม่เหมาะสม	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ไม่ระบุ	๑	๐	๐	๑	๐	๐	๒

ข้อ ๒๗ ท่านเห็นว่า พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับปัจจุบัน ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขในประเด็นใดบ้างหรือไม่อย่างไร (โปรดให้ความเห็นเป็นรายประเด็น)

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าควรปรับปรุง ในประเด็นดังต่อไปนี้

- พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ การควบคุมวัตถุอันตรายเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรได้รับการปรับปรุงเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความสอดคล้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจน ควรฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีการปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. อย่างต่อเนื่อง
- ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเอกสารประกอบการยื่นคำขอเพื่อลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ รวมถึงต้องมีการปรับปรุงหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น การเก็บรักษาวัตถุอันตรายให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน
- ควรจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูล หรือหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ทั้งฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- ควรมีการรวมประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยเรื่องบัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายให้เป็นฉบับเดียว เพื่อสะดวกในการค้นหารายชื่อวัตถุอันตราย
- เมื่อจะออกอนุบัญญัติในเรื่องใด ควรพิจารณากำหนดระยะเวลาใช้บังคับให้พร้อมกันทุกหน่วยงาน
- ควรให้สิทธิพิเศษกับกลุ่มผู้ประกอบการที่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่อง เช่น การกำหนดช่องทางพิเศษในการยื่นคำขอต่าง ๆ เป็นต้น
- ควรออกใบอนุญาตตามรายชื่อวัตถุอันตราย เพื่อลดภาระของเจ้าหน้าที่และลดเวลาการดำเนินการของผู้ประกอบการ

ตาราง แสดงจำนวนผู้ให้ความเห็นตามข้อ ๒๗

ความคิดเห็น (จำนวน (ราย))	กรมโรงงาน อุตสาหกรรม	กรมวิชาการเกษตร	กรมประมง	กรมปศุสัตว์	สำนักงาน คณะกรรมการ อาหารและยา	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม
ให้ความเห็น	๕	๒	๘	๑	๐	๐	๑๖
ไม่ระบุ	๑	๑	๕	๑	๐	๐	๘

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่

ไม่ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบดังกล่าวมาประกอบการพิจารณา เนื่องจากพระราชบัญญัติ วัตถุประสงค์ ราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศใช้ก่อนที่พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำ ร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ จะมีผลใช้บังคับ จึงไม่มีการจัดทำ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชน จะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

มีการออกกฎหมายลำดับรอง โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ๖ หน่วยงาน ได้แก่ กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมโรงงานอุตสาหกรรม และกรมธุรกิจ พลังงาน สำหรับควบคุมและกำกับดูแลกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ราย เพื่อป้องกันและระงับ อันตรายที่อาจเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีการพัฒนาระบบการอนุญาตวัตถุประสงค์รายทางอิเล็กทรอนิกส์ การ ทหารเรือเคมีภัณฑ์/ผลิตภัณฑ์ การแจ้งข้อเท็จจริงทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้ ผู้ประกอบการ

กรมวิชาการเกษตร ได้มีประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ถึงแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์รายให้ผู้ประกอบการรับทราบและดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ผ่านเว็บไซต์ และแอปพลิเคชัน Facebook รวมถึงอำนวยความสะดวกในด้านการให้บริการยื่นขึ้นทะเบียน ขอใบอนุญาตออนไลน์ NEW NSW ยื่นชำระค่าธรรมเนียม (e-Payment) และอยู่ระหว่างการพัฒนาบริหารอิเล็กทรอนิกส์

กรมประมงได้เพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ประกาศ และการให้คำปรึกษา แก่ผู้ประกอบการวัตถุประสงค์รายที่หลากหลายผ่านแอปพลิเคชันไลน์ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์หน่วยงาน และแพลตฟอร์มออนไลน์ YouTube รวมถึงอำนวยความสะดวกในด้านการให้บริการยื่นขอใบอนุญาต หรือใบรับรองที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ราย การทหารเรือเคมีภัณฑ์ รวมทั้งการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมทั้งมีการจัดอบรมสัมมนาเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ และข้อกำหนดใหม่ ๆ ให้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเป็นประจำ

กรมปศุสัตว์ ได้จัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการวัตถุประสงค์รายและประชาสัมพันธ์ผ่าน เว็บไซต์ของกองควบคุมอาหารและยาสัตว์ พร้อมทั้งได้จัดประชุมชี้แจงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ เกี่ยวกับข้อกำหนดและวิธีดำเนินการ เพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเมื่อมีการออกกฎหมายใหม่ทุกครั้ง มีการจัดให้มีระบบบริการประชาชนทางอิเล็กทรอนิกส์ในการ ยื่นคำขอและเอกสารออนไลน์ และมีการชำระ ค่าธรรมเนียมผ่านระบบ e-payment

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการวัตถุประสงค์ราย และพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทราบถึงสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย โดยการจัดทำ แนวทางในการปฏิบัติตามกฎหมายสำหรับผู้ประกอบการและพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ เมื่อมีการออกกฎหมายใหม่ ทุกครั้งเพื่อให้มีการเตรียมการให้สอดคล้องตามที่กฎหมายกำหนด พร้อมทั้งจัดประชุมชี้แจงเพื่อส่งเสริม ความเข้าใจด้านกฎหมายวัตถุประสงค์รายซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี มีการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

ที่เป็นเครือข่าย ...

ที่เป็นเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ในการบังคับใช้กฎหมายด้วยการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ มีการจัดให้มีระบบบริการประชาชน ทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในการ ยื่นคำขอและเอกสารออนไลน์ (e-Submission) ยื่นชำระค่าคำขอและค่าบริการ (e-Payment) และการออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมลง FDA Digital Signature (e-License)

กรมธุรกิจพลังงานมีการพัฒนาระบบรับแจ้งและอนุญาตให้ประกอบกิจการฯ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (SAFETY) พ.ศ. ๒๕๖๗

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีการใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๓๕ จนถึงปัจจุบัน

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยจะสามารถป้องกันและระงับอันตรายที่อาจเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุอันตราย ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

ผู้ประกอบการวัตถุอันตรายต้องดำเนินการด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับการผลิต การนำเข้า การส่งออก การมีไว้ในครอบครอง การขนส่ง และการเก็บรักษาวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามมาตรฐานและที่ประกาศกำหนด ในขณะที่รัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นในการกำกับดูแลการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายให้เกิดความปลอดภัย จึงต้องมีการเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เช่น ค่าธรรมเนียมใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย และใบอนุญาต เป็นต้น เพื่อนำไปการกำกับดูแลกิจการวัตถุอันตรายให้มีความปลอดภัย ที่อาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนของสินค้าและบริการ

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่

- การนำไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ เช่น การนำไปผลิตยาเสพติด และนำไปใช้ก่อเหตุอาชญากรรม เป็นต้น

- การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมที่เข้าข่ายเป็นของเสียเคมีวัตถุ

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายกลางในการบริหารจัดการและควบคุมการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายในประเทศ ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และทางบ้านเรือนและสาธารณสุข ในกิจกรรมการผลิต นำเข้าส่งออก มีไว้ในครอบครอง นำผ่าน นำกลับเข้ามาหรือส่งกลับออกไป เพื่อเป็นกลไกในการควบคุมกำกับดูแลการใช้วัตถุอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพ และลดผลกระทบต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อม

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุมวัตถุอันตรายให้มีความเหมาะสม พร้อมกับจัดระบบบริหารให้มีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแลวัตถุอันตราย และให้สอดคล้องกับพันธกรณีหรือข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิก พระราชบัญญัติฉบับนี้ยังมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จึงเห็นสมควรบังคับใช้ต่อไป อย่างไรก็ดี หน่วยงานผู้รับผิดชอบวัตถุอันตรายจะนำข้อเสนอแนะมาพิจารณาปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสภาวการณ์และบริบทของสังคมต่อไป

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

สมควรมีการปรับปรุงบทนิยาม บทกำหนดโทษ และอนุบัญญัติให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับ สภาพการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งมีการบูรณาการระบบฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้การบริหารจัดการ วัตถุอันตรายมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและ วิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นายพรยศ กลั่นกรอง)

รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

รักษาราชการแทน อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๗

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมโรงงานอุตสาหกรรม

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ๑. กองกฎหมาย กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๒. กองบริหารจัดการวัตถุอันตราย กรมโรงงานอุตสาหกรรม

โทร. ๐ ๒๔๓๐ ๖๓๐๔ ต่อ ๑๓๐๑ (นางสาวณัชชา หรุ่นงาม)

อีเมล natcha.r@diw.mail.go.th